



WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX-I.4131. 92.2014.MB

Warszawa, 1 lipiec 2014 r.

**Rada Gminy Dobrze
ul. T. Kościuszki 1
05-307 Dobrze**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645, poz. 1318 oraz z 2014 r. poz. 379)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXI/275/14 Rady Gminy Dobrze z dnia 30 maja 2014 r., w sprawie zakazu dla Wójta Gminy Dobrze do wydawania decyzji na budowę urządzeń produkujących energię elektryczną ze źródeł odnawialnych.

Uzasadnienie

Powyższą uchwałą Rada Gminy Dobrze postanowiła o wyznaczeniu kierunków rozwoju energetyki opartej na odnawialnych źródłach energii na terenie gminy Dobrze.

Rada Gminy w § 1 uchwały ustaliła zakaz wydawania wszelkich decyzji na budowę urządzeń produkujących energię elektryczną ze źródeł odnawialnych między innymi siłowni wiatrowych.

Jako podstawę prawną Rada Gminy powołała art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, a uchwała weszła w życie z dniem podjęcia. W ocenie organu nadzoru, powołany jako podstawa prawna uchwały, przepis nie daje Radzie Gminy Dobrze uprawnienia, do wyznaczenia kierunków rozwoju energetyki opartej na odnawialnych źródłach energii.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej. Przepis ten ustala zakres i przedmiot stanowiących kompetencji rady gminy. Opiera się przy tym na domniemaniu właściwości rady, przekazując do jej rozstrzygnięcia wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Norma kompetencyjna zawarta w art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym określa jedynie ogólną właściwość przedmiotową rady gminy we wszystkich sprawach pozostających w zakresie jej działania, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej i wymaga umocowania w przepisach prawa materialnego. Oznacza to, że rada gminy może podejmować uchwały i realizować swoje kompetencje w ramach umocowania ustawowego i w zgodzie z obowiązującym porządkiem prawnym. Odstąpienie od tej zasady - jak ma to miejsce w przypadku omawianego aktu w sposób istotny narusza prawo, tym bardziej, iż art. 18 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym także nie daje kompetencji do podjęcia zaskarżonej uchwały co stwierdził w wyroku z dnia 3 sierpnia 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (sygn. akt: II SA/Łd 627/13) *„Przepis art. 18 ust. 2 u.s.g. określa sposób i zakres wpływania przez organ stanowiący gminy na organ wykonawczy przewidując, iż do wyłącznej właściwości rady gminy należy stanowienie o kierunkach działania wójta. Uchwała rady w powyższym zakresie winna mieć jednak wyłącznie charakter programowy (intencyjny). Powyższa regulacja prawna - będąc samodzielną podstawę do działania rady gminy - upoważnia ją do wydawania aktów w sferze wewnętrznej działania organów gminy. Akty te winny jednak zawierać wyłącznie wytyczne, zalecenia lub wskazówki dla organu wykonawczego i wówczas do podjęcia takich aktów nie jest wymagane oparcie o inny przepis szczególny, jak chociażby w przypadku aktów prawa miejscowego”.*

Uprawnienia organów gminy w zakresie kształtowania polityki przestrzennej i przeznaczenia terenów reguluje m.in. ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o p.z.p.”.

Ustawa o p. z. p., zgodnie z dyspozycją art. 1 ust. 1, określa m.in. zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej oraz zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczenia terenów na określone cele oraz ustalenia zasad ich zagospodarowania i zabudowy, przyjmując ład przestrzenny i zrównoważony rozwój za podstawę tych działań. Z kolei tryb uchwalenia planu, określony w art. 17 ustawy o p. z. p. odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału

zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i uwag) pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień. W świetle utrwalonego orzecznictwa sądowno-administracyjnego uchwały organów samorządu terytorialnego muszą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Przepis udzielający upoważnienia do wydania aktu prawa (uchwały), w tym aktu prawa miejscowego musi być interpretowany ściśle, przy użyciu wykładni gramatycznej i nie można domniemywać uprawnień rady do rozszerzenia zakresu przyznanego radzie upoważnienia. Podejmując uchwałę należałoby wskazać konkretny zapis rangi ustawowej, z którego wynikałaby kompetencja Rady do działania w zakresie objętym uchwałą. W przypadku braku wskazania takiego przepisu należy uznać, że uchwała została podjęta bez ważnej podstawy prawnej.

W ocenie organu nadzoru, opracowanie planów rozmieszczenia elektrowni wiatrowych i innych urządzeń produkujących energię elektryczną ze źródeł odnawialnych powinno nastąpić w ramach planu zagospodarowania przestrzennego, a nie w sposób pozaustawowy, bez żadnych reguł i przy uwzględnieniu stanowiska niektórych tylko uczestników.

Ponadto wskazać należy, że w związku z tym, że bana uchwała zawiera zakaz dla Wójta dotyczący konkretnych obowiązków nie można jej uznać za zgodną z obowiązującym porządkiem prawnym, co czyni zasadnym stwierdzenie jej nieważności.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

Województwo Mazowieckie
Urząd Wojewódzki
Warszawa
Wojewódzki Sąd Administracyjny
Warszawa